

Koldingbogen

ÅRSTAL:	2003
FORFATTER:	Torsten Sørensen, Niels Jørgen Østergaard
TITEL:	Da Kolding fik en Lions Klub.
KORT RESUME:	Grundlæggelsen af Lions Club Kolding 23.11.1963 og historien frem til i dag.

DA KOLDING FIK EN LIONS KLUB

AF TORSTEN SØRENSEN & NIELS JØRGEN ØSTERGAARD

Faktisk begyndte det hele i USA! I 1917 samledes de såkaldte frokostklubber i en organisation, der valgte løven som kendetegn og „we serve“ som motto. Medlemmerne af denne private organisation satte sig nemlig som mål, at dens medlemmer skulle hjælpe alle, der havde brug for det.

Organisationen fik navnet „Lions International“, og fra USA kom den i 1948 til Stockholm. Herfra spredte organisationen sig til hele Europa. I dag findes der Lionsklubber over hele verden, og Lions International er nu verdens største private hjælpeorganisation.

I Danmark blev den første klub oprettet i København i september 1950 på svensk initiativ. Fire år senere fulgte Aalborg og Aarhus med, og i løbet af få år var der Lionsklubber i de fleste større provinsbyer. Her i landet er prins Henrik i dag organisationens protektor.

Det var Lions klubben i Horsens, der i 1963 satte sig for at oprette en klub i Kolding. Medlemmer i Horsens kendte købmand Erik Merild Knudsen og revisor Kaj Olsen fra Kolding, og det var de to, der var ildsjæle ved dannelsen af klubben. De kendte gennem deres erhverv adskillige af byens erhvervsfolk, og i foråret 1963 blev der sendt en indbydelse til personer, som man vidste kunne være interesserede i at oprette en Lions klub.

Det første orienterende møde blev holdt på Borgerkroen, Helligkorsgade 20, den 29. maj 1963, hvor medlemmer af Lions klubben fra Horsens orienterede om organisationen. Og som det fremgår af indbydelsen, var det „herefter tanken at stifte en forening, som senere kan erhverve charter som medlem af The International Association af Lions Clubs“.

På mødet lykkedes det at få dannet en forening, der kunne arbejde videre med tanken om at etablere en Lions klub i Kolding. Otte såkaldte „modige mænd“ besluttede nemlig at stifte klubben. Og de blev hurtigt til flere. I begyndelsen af august var man elleve medlemmer, og klubben følte sig nu stærk nok til at arrangere en kegleturne til Bramdrup Skov. Iflg. formandens beretning viste klubbens medlemmer og ikke mindst deres fruer glimrende evner til de opgaver, fremtiden måtte byde på.

For at kunne oprette en Lions klub var det nødvendigt med mindst femten medlemmer. Det lykkedes at samle dette antal interesserede; og den 10. september 1963 kunne klubsekretæren således notere i protokollen: „Efter at vi nu er blevet femten medlemmer, går vi i gang med at få vor klub chartret“, dvs. formelt optaget i den internationale Lions-bevægelse.

På behørig vis blev klubben anmeldt til

det europæiske hovedkontor i Stockholm, som noterede sig navnene på klubbens såkaldte chartermedlemmer: Bankdirektør Niels Jørgen Alexandersen, farvemester Flemming Dressel, fabrikant Hans Dvinge, assurandør Arne Groth, viceskoleinspektør Axel Hansen, arkitekt Einar Jensen, købmand Erik Merrild Knudsen (stadig medlem), tandlæge Arne Drabæk Nielsen, murermeister Niels Henning Møller Nielsen, statsautoriseret revisor Kaj Olsen, købmand Niels Herluf Petersen, malermester Eigil Prisholm, prokurist Jørgen Wraae, kriminalassistent Carl Olof Østrøm.

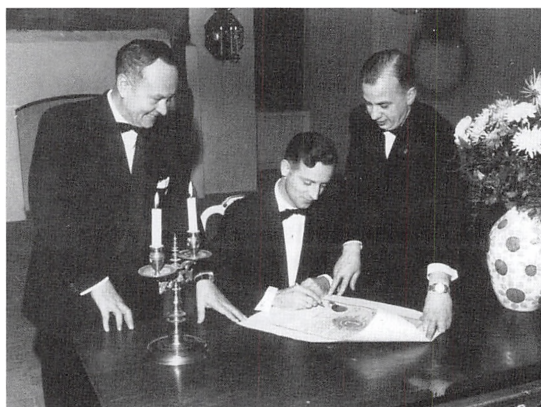
Spørgsmålet var nu, hvor stiftelsesbrevet skulle underskrives. Merrild Knudsen og Kaj Olsen tog til charterfest i Hornslet og så, hvordan slottet Rosenholm dannede ramme om højtideligheden dér. Derfor meldte den tanke sig hurtigt, at man kunne anvende Riddersalen på Koldinghus til stiftelsen af klubben i Kolding. Men at få lov til det, var ikke let. På det tidspunkt fungerede Koldinghus alene som museum; hidtil havde det ikke været anvendt til andre formål, og stod det til daværende museumsinspektør Sigvard Skov, skulle det også fortsat være sådan.

Imidlertid følte fabrikant Hans Dvinge, der var en af initiativtagerne til etablering af klubben, at anvendelsen af Riddersalen var en måde, hvorpå Koldinghus „kunne drages nærmere til byen“. Derfor søgte man foretræde for daværende handelsminister Hilmar Baunsgaard, som man kendte. Dengang hørte kulturelle institutioner som Koldinghus under undervisningsministeriet, og via Baunsgaard fik man hurtigt kontakt til undervisningsminister Julius Bomholt på Christiansborg og kunne forelægge ham ønsket

om tilladelse til at stifte klubben i Riddersalen. Den tilladelse fik man uden problemer, og dermed kunne man invitere til charterfest på Koldinghus med efterfølgende middag på Hotel Saxildhus.

Mange honoratiores og repræsentanter fra andre Lions klubber blev naturligvis indbudt til at overvære ceremonien på slottet den 23. november 1963. Også museumsinspektøren på Koldinghus blev inviteret, men han var desværre forhindret. Det samme gjaldt borgmester Peter Ravn. I stedet blev byen repræsenteret af fabrikant Poul Sørensen, der bragte Koldings velkomst til den nye Lions klub og fremhævede klubbens styrke. Den var – som han sagde – allerede bevist gennem den omstændighed, at man havde formået at åbne slottet ved denne lejlighed.

Dagen før klubben blev stiftet, blev præsiden-

Klubbens første præsident, revisor Kaj Olsen, underskriver stiftelsesbrevet i Riddersalen på Koldinghus. Til venstre Peter Thurøe Hansen fra Lions klubben i Horsens. Til højre guvernøren for Lions i Danmark, Gerner Johansen, Hjørring. Foto: N. Lisberg.

Klubbens medlemmer ved grundlæggelsen den 23. november 1963. Fra venstre ses prokurist Jørgen Wraae, farvemester Flemming Dressel, fabrikant Hans Dvinge, malermester Eigil Prisholm, tandlæge Arne Drabæk Nielsen, assurandør Arne Groth, købmand Erik Merrild Knudsen, købmand Niels Herluf Petersen, revisor Kaj Olsen, arkitekt Einar Jensen, kriminalassistent Carl Olof Østrøm

dent John F. Kennedy myrdet. Mordet chokerede verden og prægede også charterfesten. Således udtrykte klubbens første præsident, revisor Kaj Olsen, først sin glæde over, at man på Koldinghus havde fundet de rigtige rammer om klubbens første arrangement. Dernæst fremhævede han, at klubbens fødsel fandt sted i skyggen af en verdenstragedie.

Også lederen af de danske Lions klubber, guvernør Gerner Johansen fra Hjørring, mindedes præsident Kennedy som en mand, der

netop havde arbejdet i den ånd, som Lions klubberne indprenter sine medlemmer: afskaffelse af nød og elendighed i verden. Derfor var det naturligt, at præsident Kennedy var æresmedlem af Lions klubben i Washington.

Denne højtidelige indledning blev fulgt af et øjeblikks tavshed, inden guvernør Gerner Johansen fortsatte: „I den velfærdsstat, hvori vi lever, kan det måske se ud som om, der ikke er plads for det virke, som Lions klub vil udføre, men det er langt fra rigtigt. Der er

tusinder af medmennesker, som trænger til et lysglimt i tilværelsen. Og har man blot én gang været med til at bringe dette lysglimt, forstår man dets store betydning. – På dette minderige sted byder vi i dag en ny Lions klub velkommen. Brand og vold har hærget slottet gennem århundreder, men hver gang er det blevet bygget op. Fjender og venner har gjort det til skueplads for international vold, og det burde være en international opgave at genopbygge dette slot“.

Henvendt til klubbens første præsident, revisor Kaj Olsen, fortsatte lederen af Lions i Danmark: „På vegne af The International Associations of Lions Clubs har den internationale præsident Aubrey D. Green godkendt, at Lions klub Kolding indtræder i den internationale sammenslutning med alle de rettigheder, der tilkommer en Lions klub. Og dette charter vil være i kraft, så længe Lions klub Kolding overholder de internationale love og vedtægter“. Han sluttede med at udtrykke ønsket om, at Lions klubben i Kolding måtte blive en væsentlig faktor i byen!

Derefter underskrev alle klubbens medlemmer stiftelsesbrevet, og dermed var Lions klubben i Kolding en realitet. Dagen sluttede med en festmiddag på Hotel Saxildhus for 63 indbudte gæster.

Herefter skulle klubben i gang med arbejdet. Det første spørgsmål, der meldte sig, var mødeformen. Det første halve års tid mødtes man en gang om måneden. Men man blev dog hurtigt enige om to månedlige møder, der skulle ligge om aftenen. Og man valgte at mødes den 2. og 4. tirsdag i måneden undtagen om sommeren. Denne mødeform har stort set holdt sig siden.

Som nævnt er det Lions klubbens fornem-

ste mål at yde hjælp til andre. Og inden klubben var et år gammel, besluttede man at søge at skaffe et større beløb til Vanførefonden. Den var blevet stiftet i 1955 og yder støtte til handicappede i tilfælde, hvor det offentlige ikke træder til. Nu ønskede man i Koldingafdelingen at erhverve en strandgrund, hvor de handicappede ugenert kunne bade uden at blive iagttaget af andre. For at skaffe midler til fonden indbød klubben kendte borgere og andre, der ønskede at bidrage, til at udføre et kunstværk. Lærred og pensler blev stillet til rådighed af Lions klubben.

Aktiviteten blev en stor succes. Under mottoet „Ud af busken“ deltog godt hundrede Kolding-borgere fra byrådsmedlemmer over direktører, skolefolk, håndværkere til arbejdsmanden og skoleelever i arrangementet. Under ledelse af kunstmaleren Thomas L. Jørgensen åbnede man den 20. november 1964 en stor udstilling i KFUMs festsal med i alt 122 numre. Langt de fleste kunstværker var malerier, men der var også en del skulpturer samt collager, malet porcelæn og mosaikarbejder.

Ved åbningen af udstillingen udtalte borgmester Peter Ravn, at selv om udstillingen nok var ment som en spøg, måtte man indrømme, at der var mange fine ting imellem. Alle kunstværkerne blev solgt på en auktion over to dage under ledelse af advokat Henrik Schjerbeck og arkitekt H. Noes-Pedersen. I alt indbragte auktionen 8.500 kr. til Vanførefonden. Det højeste bud gik for et Rytæppe fremstillet af grosserer Erik Juul Hansen; det dyreste maleri var overlærer Laust Boysens „Skovparti“, der indbragte 350 kr. Kunsthandler Høj Jeppesen havde fremstil-

Advokat Henrik Schjerbeck leder auktionen ved klubbens første aktivitet: salg af kunstværker udført af byens borgere. Foto: N. Lisberg.

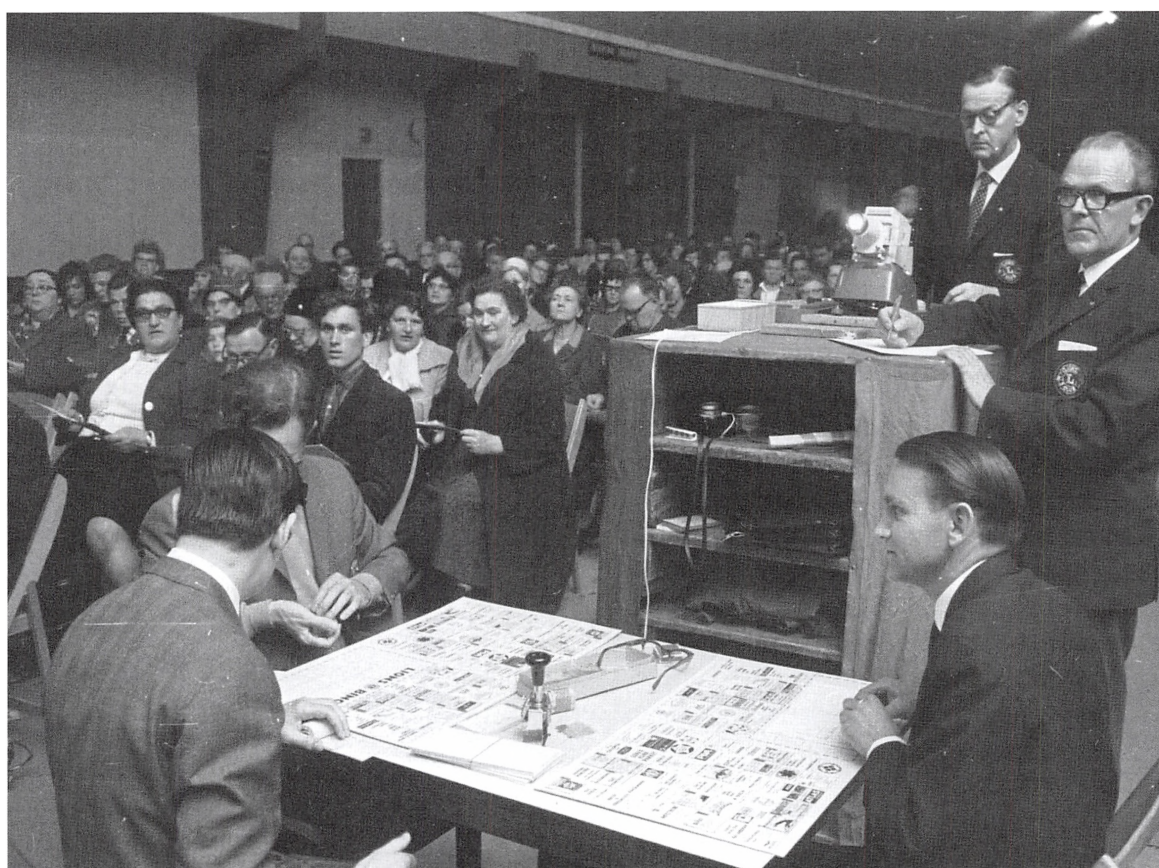
let en jernskulptur med titlen „Den røde Rubin“; den blev solgt for 170 kr. og skulle anbringes i en have i Strandhuse.

Det beløb, auktionen havde indbragt, blev rundet op til 9.000 kr., som blev overrakt til Vanførefonden ved en højtidelighed på det nybyggede Ortopædiske ambulatorium på Dyrehavegårds Mark den 25. november 1964. Dermed havde Lions klubben i Kolding under pressens store bevågenhed haft sin første aktivitet og ydet sin første støtte til humanitært arbejde.

Andre aktiviteter fulgte. En af dem, der

involverede mange mennesker, var de gratis bingospil i KIF-hallen. Byens handlende donerede gevinster til spillet og tegnede annoncer i en særlig bingoavis. Annoncerne var de brikker, som spillerne skulle lægge på pladen; den var trykt i bingoavisen, som blev udsendt til alle husstande i Kolding.

Succesen var stor! Mellem 700 og 800 mennesker mødte op til Koldings første offentlige bingospil den 28. april 1966. Direktør Claes Preben Ørsløff fra Nordisk Solar Kompagni var aftenens oplagte og humørfyldte konferencier. Hele arrangementet ind-

Lions arrangerede bingo i KIF-hallen den 28. april 1966 – for første gang i Kolding. Foto: P. Thastum.

bragte et overskud, så Lions klubben var i stand til at støtte de vanføres feriehuse med 7.000 kr. Desuden kunne man støtte en lydavis for blinde i Kolding med 1.000 kr. Succesen med bingospillene blev gentaget de følgende år, hvor 800-900 mennesker var med i KIF-hallen hvert år, indtil aktiviteten standsede.

En af de større begivenheder, som klubben gennem årene har deltaget i, er lysfesterne på Koldinghus. Det begyndte oprindeligt

med, at slottet ville fejre 700 års jubilæum. I den anledning blev Lions klubben i Kolding spurgt, om man ville deltage med en aktivitet. Det blev til, at man oprettede en primitiv beværtning under sydfløjen. Man overdækkede et passende stykke af den åbne del af kælderens og havde lager under de eksisterende hvælvinger. Her solgte man pølser og øl. Denne aktivitet fortsatte i adskillige år og var meget populær – ikke blot for publikum, men også for klubbens medlemmer, der

kunne mødes om en fælles opgave og begivenhed. Desværre måtte det hele standse efter en halv snes år, fordi beværtningsgæster til sidst domineredes af ubudne.

En stadig eksisterende aktivitet er Julelotteriet i Syd- og Sønderjylland i samarbejde med Kolding Folkeblad, nu Jydske Vestkysten. De fleste Lions klubber i området er med i denne aktivitet, som hvert år giver et stort overskud til Lions hjælpearbejde. En del af overskuddet er gået til bygningen af feriehus, som ældre og handicappede vederlagsfrit kan få stillet til rådighed i en uge. Utallige har gennem årene haft glæde af et sådant ferieophold.

Siden sin etablering for 40 år siden, har Lions klubben i Kolding ydet mange tusinde kroner i støtte til foreninger og enkeltpersoner, som har søgt derom. Det er og har altid været klubbens motto at hjælpe mennesker, der har brug for det. Til det formål yder klubbens medlemmer deres arbejdskraft for at indsamle midler, der kan gives videre til dem, der behøver det.

Samtidig har klubben til formål at udvikle dens medlemmer. Det sker gennem de to månedlige klubmøder, hvor talrige foredragsholdere gennem årene har været inviterede til at tale. Ofte har foredragene givet anledning til livlige diskussioner, der dog aldrig omfatter politik og religion.

Det har været karakteristisk, at gæster altid har været velkomne til at deltage i den del af klubbens møde, hvor der drøftes emner, der egentligt kun er af interesse for Lions klubben. Men da klubbens aktiviteter og dens møder ikke på nogen måde er hemmelige, har man valgt den åbne stil, hvor gæster overværer alle drøftelser og diskussioner.

Lions klubben i Kolding har nu eksisteret i 40 år som en privat hjælpeorganisation i byen. Og da det offentlige næppe i fremtiden får større muligheder for at træde til, bliver behovet for hjælp fra private fonde ikke mindre i de kommende år. Derfor vil der også fortsat være brug for Lions klubben til at støtte mennesker i nød.

Fortegnelse over Lions Klub Koldings præsidenter:

- 1963-64: Statsautoriseret revisor Kaj Olsen
- 1964-65: Direktør Claes Preben Ørsleff
- 1965-66: Viceskoleinspektør Axel Hansen
- 1966-67: Bankdirektør Niels Jørgen Alexandersen
- 1967-68: Købmand Erik Merrild Knudsen
- 1968-69: Direktør Knud Snoer i to måneder. Herefter tekstilhandler Vang Miller Andersen
- 1969-70: Fabrikant Hans Dvinge
- 1970-71: Direktør Thorkild Søby Kristensen
- 1971-72: Assurandør Arne Groth
- 1972-73: Læge Arthur Timper
- 1973-74: Købmand Christian Kjærgaard
- 1974-75: Prokurist Jørgen Wraae
- 1975-76: Tandlæge Arne Ingerslev

1976-77: Advokat Palle Hessel Mortensen
 1977-78: Møbelhandler Jørgen Dybkjær
 1978-79: Dyr læge Ove Husted Dall
 1979-80: Advokat Poul Møller
 1980-81: Direktør Børge Hansen
 1981-82: Cand. merc. Erik Nielsen
 1982-83: Direktør Børge Thygesen Frederiksen
 1983-84: Direktør Kurt Thisted
 1984-85: Direktør Gert Skare
 1985-86: Underdirektør Thorkild Holmgaard
 1986-87: Advokat Henrik Nøhr
 1987-88: Overlæge Torsten Sørensen
 1988-89: Grosserer Frede Antonsen
 1989-90: Indkøbschef Hugo Facius
 1990-91: Ejendomsmægler Lars P. Henriksen
 1991-92: Direktør Viggo Schantz
 1992-93: Skattedirektør Peter G. Nielsen
 1993-94: Proprietær Johannes Bøgh
 1994-95: Marketingschef Poul Toftgaard
 1995-96: Kriminalkommissær Ove Thomsen
 1996-97: Direktør Knud Erik Langhoff
 1997-98: Viceskoleinspektør Niels Jørgen Østergaard
 1998-99: Proprietær Lars Tingleff
 1999-00: Direktør Børge Hansen
 2000-01: Direktør Kurt Thisted
 2001-02: Indkøbschef Hugo Facius
 2002-03: Direktør Benny Erbod
 2003-04: Marketing- & bookingchef Flemming Jakobsen